

a k pŕotam tych wšow, a poraj jich, aby nutich pšchisšli, ab moja wjaža poŕna byŕa.

Pšcheto ja žejwam, až žeden tych šamnych pšchošonych mužow mojeje wjažere hopytajch nebužo.

Ja zu wam, l. p! poŕasach: To welike pšchegrěšene tych sanizowarow teje šweteje wjažere, rošmej

I. Tych sanizowarow, a

II. Žich welike pšchegrěšene.

Pšchizotuj še, luba dušcha,
 K Božem blidu, kaž še štušcha,
 Žij na šwětto je šchamnošczi,
 Sachopj chožšich we šchabnošczi;
 Pšcheto tego šneša gnada
 Šchi na gošcžinu požeda;
 Ten lenž možo šcho šastojašch,
 Žo we tebe gošpodowašch.

My glědami togodla:

I. Na tych sanizowarow teje šweteje wjažere.

Sanizoware teje šweteje wjažere šu te, kotarež se wšchym k Božem blidu nechožže.

Te sanizoware teje wjažere we našchom žinšajšchnem evangeliu še šchošo šagraňachu. Ten předny žašcho: ja šom rolu šupik, a dejm wen hysch, ju hoglědat; ja šchi pšchošym, měj mňo šagroňonego. A ten drugi žašcho: ja šom šebe pěšch pšcheg wołow šupik, a du tam, jich hopytat, ja šchi pšchošu, šagroň mě. A ten tšeschi žašcho: ja šom še woženik, a togodla ŕamogu ja pšchisch. A taš še tež šagraňaju te sanizoware teje šweteje wjažere. Ten